

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2007

N:o 1093—1099

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1093	Laki ammattipätevyyden tunnustamisesta	4415
1094	Laki eläinlääkäriammatin harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta	4422
1095	Laki asianajajista annetun lain 3 §:n muuttamisesta	4425
1096	Laki ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain muuttamisesta	4426
1097	Laki ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 8 ja 12 §:n muuttamisesta	4428
1098	Laki kauppakamarilain 2 §:n muuttamisesta	4429
1099	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kilohailin troolikalastuksen rajoituksista vuonna 2007	4430

N:o 1093

Laki

ammattipätevyyden tunnustamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY, jäljempänä *ammattipätevyysdirektiivi*, mukaisesta ammattipätevyyden tunnustamisesta ja palvelujen tarjoamisen vapaudesta.

Tätä lakia sovelletaan Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisen pääosin toisessa jäsenvaltiossa hankkiman ammattipätevyyden tunnustamiseen. Tätä lakia sovelletaan myös ammattipätevyyden tunnustamiseen, joka perustuu Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen tai muuhun Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden toisen osapuolen kanssa tekemään sopimukseen taikka kolmansien maiden kansalaisten asemaa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön.

Tätä lakia sovelletaan ammattipätevyyden tunnustamiseen, joka perustuu toisen jäsenvaltion tunnustamaan yhteisön ulkopuolella

HE 26/2007
SiVM 5/2007
EV 52/2007

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY (32005L0036); EYVL N:o L 255, 30.9.2005, s. 22

jäsenvaltion kansalaiselle myönnettyyn muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan, jos asiakirjan haltijalla on jäsenvaltiosta kolmen vuoden ammattikokemus kyseisestä ammatista.

Jos muussa säädöksessä on tästä laista poikkeavia säännöksiä, niitä sovelletaan tämän lain asemesta.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *säännellyllä ammatilla* virkaa tai tehtävää, jonka aloittamisen tai harjoittamisen edellytyksenä on, että henkilö täyttää tietyt laissa tai asetuksessa säädetyt ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset;

2) *ammattipätevyydellä* pätevyyttä, josta on osoituksena muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, pätevyystodistus tai ammattikokemus taikka molemmat;

3) *muodollista pätevyyttä osoittavalla asiakirjalla* jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita asiakirjoja pääosin yhteisössä suoritetusta koulutuksesta samoin kuin kolmannessa maassa jäsenvaltion kansalaiselle myönnettyjä asiakirjoja suoritetusta koulutuksesta;

4) *ammattipätevyyden tunnustamisella* päätöksentekoa henkilön kelpoisuudesta harjoittaa säänneltyä ammattia Suomessa;

5) *sopeutumisajalla* säännellyn ammatin harjoittamista Suomessa kyseisen ammatin pätevän harjoittajan valvonnassa ja siihen mahdollisesti liittyvää koulutusta;

6) *kelpoisuuskokeella* menettelyä, jolla mitataan yksinomaan ammatillista tietämystä ja jonka tarkoituksena on arvioida hakijan kykyä harjoittaa säänneltyä ammattia Suomessa;

7) *kotijäsenvaltiolla* valtiota, jossa Suomeen siirtyvä ammatinharjoittaja on hankkinut ammattipätevyytensä;

8) *ammattipätevyyden automaattisella tunnustamisella* koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvan tunnustamisjärjestelmän mukaisesti tehtävää päätöstä, jossa hakijalta ei voida edellyttää sopeutumisaikaa tai kelpoisuuskoea;

9) *yhteisön tunnustamissäännöksillä* ammattipätevyysdirektiiviin sisältyviä säännöksiä sekä kyseisen direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien komission asetusten säännöksiä.

3 §

Kansallinen yhteensovittaminen

Opetusministeriö vastaa ammattipätevyyden tunnustamismenettelyihin liittyvästä kansallisesta yhteensovittamisesta.

Opetushallitus toimii yhteisön tunnustamissäännöksissä tarkoitettuna kansallisena yhteystahona.

4 §

Tietojen luovuttaminen ja toimivaltaisen viranomaisen salassapitovelvollisuus

Tämän lain soveltamisalaan liittyviä tehtäviä hoitavan toimivaltaisen viranomaisen tietojen luovutuksesta ja salassapidosta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee viranomaisten lisäksi myös niitä tahoja, joilla on lainsäädäntöön perustuva oikeus myöntää tutkintotodistuksia ja muita tunnustamispäätöksen perusteena olevia asiakirjoja.

2 luku

Tunnustamisjärjestelmiin liittyvät säännökset

5 §

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava taho

Opetushallitus päättää muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tuottamasta kelpoisuudesta säänneltyyn ammattiin, ellei muualla toisin säädetä. Sen mukaisesti kuin muualla laissa tai sen nojalla säädetään, oikeudesta harjoittaa ammattia toisessa maassa hankitun ammattipätevyyden perusteella päättää sama taho, joka myöntää oikeuden

kyseisen ammatin harjoittamiseen Suomessa suoritettun tutkinnon perusteella.

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava taho voi tarvittaessa pyytää yliopistolta, korkeakoululta tai muulta oppilaitokselta lausunnon hakijan suorittamien opintojen vastaavuudesta ja puuttuvista aihealueista verrattuna Suomessa suoritettaviin opintoihin sekä hakijalle mahdollisesti määrättävän sopeutumisajan pituudesta ja siihen sisällytettävistä tehtävistä sekä kelpoisuuskokeen sisällöstä. Lausunnon antava taho voi periä lausunnot siitä pyytäneeltä omakustannusarvon mukaisen maksun sen mukaan kuin valtion maksuperustelaissa (150/1992) julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista ja tarvittaessa opetusministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

6 §

Yleisen tunnustamisjärjestelmän pätevyystasot

Ammattipätevyys sijoittuu jollekin seuraavista tasoista pätevyyttä osoittavan todistuksen perusteella:

1) pätevyystodistus, jonka on antanut kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, ja joka perustuu:

a) perus- tai toisen asteen yleissivistävään koulutukseen; tai

b) muuhun kuin 2—5 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen, tiettyyn kokeeseen, jota ei edellä koulutus, tai ammatin päätoimiseen harjoittamiseen jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti kolmen vuoden ajan taikka vastaavan ajan osa-aikaisesti kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana;

2) todistus:

a) yleissivistävästä toisen asteen koulutuksesta, jota on täydennetty muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla ammatillisella koulutuksella tai koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavalla ammatillisella harjoittelulla taikka ammatin harjoittamisella; tai

b) ammatillisesta toisen asteen koulutuksesta, jota on tarvittaessa täydennetty muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla ammatillisella koulutuksella tai koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavalla ammatillisella harjoittelulla taikka ammatin harjoittamisella;

3) tutkintotodistus:

a) vähintään yksivuotisesta toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta, jonka pääsyvaatimuksena on korkeakoulukelpoisuuden tuottavan toisen asteen koulutuksen suorittaminen ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta; tai

b) yhteisön tunnustamissäännöksissä vastaavaksi määritellystä koulutuksesta;

4) tutkintotodistus yliopistossa tai muussa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka muussa samantasoista koulutusta antavassa laitoksessa suoritettusta vähintään kolmivuotisesta mutta enintään nelivuotisesta, toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta;

5) tutkintotodistus yliopistossa tai muussa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka muussa samantasoista koulutusta antavassa laitoksessa suoritettusta yli nelivuotisesta toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna ammatipätevyytenä pidetään myös pätevyyttä, joka perustuu yhteisössä suoritettuun koulutukseen ja jonka hakijan kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa tiettyä 1 momentin mukaista tasoa vastaavaksi.

7 §

Tunnustamisen edellytykset yleisessä tunnustamisjärjestelmässä

Ammattipätevyyden tunnustaminen perustuu muodollista pätevyyttä osoittavaan yksittäiseen asiakirjaan tai tällaisten asiakirjojen yhdistelmään, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut toisessa jäsenvaltiossa. Muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on sijoituttava tasolle, joka vastaa 6 §:n mukaisessa jaottelussa vähintään välittömästi edeltävää tasoa kuin se, joka vaaditaan samaan ammatipätevyyteen kansallisesti.

Jos henkilön aiemmin saama koulutus ei vastaa kotijäsenvaltion voimassa olevia pätevyysvaatimuksia ammatin harjoittamiseksi, 6 §:ssä tarkoitettun tason määrittämisessä tulee ottaa huomioon hakijan kotijäsenvaltion saavutettuja oikeuksia koskeva lainsäädäntö.

Toisen jäsenvaltion tekemää tunnustamispäätöstä ei voi käyttää ammattipätevyyden tunnustamishakemuksen perusteena muutoin kuin 1 §:n 3 momentin tapauksissa.

8 §

Korvaavat toimenpiteet

Ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä voidaan hakijalle asettaa vaatimus kelpoisuuskokeen suorittamisesta tai enintään kolme vuotta kestävästä sopeutumisajasta, jos:

1) hakijan suorittaman koulutuksen kesto on vähintään vuoden lyhyempi kuin mitä kansallisesti on edellytetty;

2) hakijan saaman koulutuksen sisältö poikkeaa olennaisesti vastaavasta kansallisesta koulutuksesta; tai

3) säänneltyyn ammattiin kuuluu ammatti-toimintaa, joka ei sisälly vastaavaan ammattiin hakijan kotijäsenvaltiossa ja hakijan saama koulutus poikkeaa olennaisesti vastaavasta kansallisesta koulutuksesta.

Ennen vaatimuksen asettamista on tutkittava, ovatko hakijan ammattikokemuksensa aikana hankkimat tiedot sellaisia, että ne korvaavat kokonaan tai osittain 1 momentissa tarkoitettua olennaisen eron.

Hakija saa valita korvaavan toimenpiteen. Ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä voidaan kuitenkin määrätä pakollinen sopeutumisajaksi tai kelpoisuuskoe, jos:

1) ammatin harjoittaminen edellyttää kansallisen lainsäädännön tarkkaa tuntemusta ja toiminnan keskeinen sekä pysyvä osa on kansallista lainsäädäntöä koskevien neuvojen antaminen;

2) kyseessä on 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu ammattipätevyyden tunnustaminen; tai

3) koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvaan tunnustamisjärjestelmään kuuluvan ammatin harjoittaja ei täytä ammattipätevyysdirektiivin mukaisia automaattisen tunnustamisen edellytyksiä.

Korkeakoulujen ja muiden oppilaitosten tulee järjestää kelpoisuuskokeet ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä edellytetyn mukaisesti. Kelpoisuuskokeeseen osallistumisesta ja hyväksytystä suorituksesta annet-

tavasta todistuksesta peritään kokeeseen osallistujalta omakustannusarvon mukainen maksu sen mukaan kuin valtion maksuperustelaissa julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista ja tarvittaessa opetusministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

Sopeutumisajasta ja kelpoisuuskokeesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

9 §

Yhteiset vähimmäisvaatimukset

Ammatilliset järjestöt ja liitot voivat esittää Euroopan yhteisöjen komissiolle ammattipätevyyttä koskevien yhteisten vähimmäisvaatimusten hyväksymistä.

Jos ammattipätevyyden tunnustamista havakan pätevyys vastaa yhteisön tunnustamislainsäädännön mukaisia yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, hakijalta ei saa vaatia 8 §:ssä tarkoitettuja korvaavia toimenpiteitä.

10 §

Ammattikokemus ammatinharjoittamisen edellytyksenä

Jos ammatinharjoittamisen edellytykseksi on asetettu tietty ammatikokemus, kyseisen toiminnan aiempi harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa tulee hyväksyä yhteisön tunnustamissäännösten mukaisesti.

Kauppakamarilaissa (878/2002) tarkoitettua kauppakamarin tehtävänä on hakemuksesta antaa todistuksia Suomessa harjoitetun ammattitoiminnan lajista ja kestosta. Todistuksen antamisessa sovelletaan hallintolain (434/2003), kielilain (423/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain säännöksiä.

11 §

Arkkitehdin tutkinto

Jos viran tai tehtävän kelpoisuusvaatimuksena on arkkitehdin tai rakennusarkkitehdin tutkinto, tämän kelpoisuuden tuottavat ne tutkinnot, jotka ammattipätevyysdirektiivin mu-

kaan kuuluvat koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvaan tunnustamisjärjestelmään. Ammattipätevyyden automaattisen tunnustamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakijalla on kotijäsenvaltiostaan oikeus harjoittaa arkkitehdin ammattia. Muuhun kuin ammattipätevyyden automaattiseen tunnustamisjärjestelmään kuuluvan arkkitehdin tutkinnon tuottamasta kelpoisuudesta ja tarvittavista korvaavista toimenpiteistä tehdään päätös yleisen tunnustamisjärjestelmän säännösten mukaisesti.

12 §

Hakemuksen liitteet

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava viranomainen voi vaatia hakemuksen liitteeksi virallisesti oikeaksi todistetut jäljennökset seuraavista asiakirjoista ja todistuksista:

- 1) hakijan kansalaisuuden todistava asiakirja;
- 2) jäljennökset muodollista pätevyyttä osoittavista asiakirjoista ja pätevyydestodistuksista tai jäljennös koulutuksesta annetusta asiakirjasta, joka antaa oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattia;
- 3) hakijan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen todistus siitä, että koulutuksesta annetut asiakirjat ovat yhteisön tunnustamissäännöksissä tarkoitettuja asiakirjoja;
- 4) todistus ammattikokemuksesta;
- 5) enintään kolme kuukautta ennen sen esittämistä annettu todistus hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta taikka siitä, että hakija ei ole tehnyt konkurssia;
- 6) enintään kolme kuukautta ennen sen esittämistä annettu todistus hakijan vakava-raisuudesta ja siitä, että hakija on vakuutettu ammatillisesta vastuusta johtuvien taloudellisten vahinkojen varalta.

Lisäksi hakijan on pyynnöstä toimitettava hakemuksen liitteenä koulutustaan koskevia tietoja, joiden avulla ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava viranomainen voi määrittää mahdolliset olennaiset erot Suomessa vaadittavaan koulutukseen verrattuna.

Hakemukseen tulee liittää virallisen kääntäjän kääntämät suomen- tai ruotsinkieliset

käännökset muista kuin pohjoismaisella kielellä kirjoitetuista liiteasiakirjoista.

Tarkemmat säännökset hakemukseen liitetävistä asiakirjoista ja todistuksista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Ammattipätevyyden tunnustamispäätös

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaavan viranomaisen tulee ilmoittaa hakijalle hakemuksen vastaanottamisesta sekä mahdollisista puuttuvista asiakirjoista kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta. Ammattipätevyyden automaattiseen tunnustamiseen liittyvä hakemus on ratkaistava kolmen ja muu hakemus neljän kuukauden kuluessa vaadittavien asiakirjojen esittämisestä.

Jos hakijalle asetetaan ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä vaatimus korvaavista toimenpiteistä, tunnustamispäätös on ehdollinen, kunnes sopeutumisaika on kulunut loppuun tai kelpoisuuskoe on suoritettu hyväksytysti. Lopullinen tunnustamispäätös tehdään sen jälkeen, kun hakija on toimittanut kyseiselle viranomaiselle tiedon korvaavien toimenpiteiden suorittamisesta.

14 §

Muutoksenhaku

Muutoksen hakemisesta tässä laissa tarkoitettuun päätökseen on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Jos päätöstä ei ole tehty määräajassa, hakija voi tehdä hallintolainkäyttölain mukaisessa järjestyksessä valituksen, jonka katsotaan tällöin kohdistuvan hakemuksen hylkäävään päätökseen. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes hakemukseen on annettu päätös.

15 §

Ammattinimikkeen ja tutkintonimikkeen käyttö

Jos tiettyyn ammattitoimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on kansallisesti

säännelty, muiden jäsenvaltioiden kansalaisien, joilla on lupa harjoittaa säänneltyä ammattia tässä laissa tarkoitetun ammattipätevyyden tunnustamispäätöksen nojalla, on käytettävä Suomen lainsäädännössä määritettyä ammattinimikettä ja sen mahdollista lyhennettä.

Hakijalla on oikeus käyttää kotijäsenvaltion tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä kotijäsenvaltion kielellä. Jos tutkintonimike voidaan sekoittaa sellaiseen nimikkeeseen, joka edellyttää Suomessa lisäkoulutusta, ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava viranomaislainen voi edellyttää hakijan käyttävän tutkintonimikettä sopivassa muodossa.

3 luku

Palvelujen tarjoamisen vapaus

16 §

Palvelun tarjoamisen vapauden periaate

Jos toiseen jäsenvaltioon laillisesti sijoittautunut ammatinharjoittaja tarjoaa palveluja Suomessa väliaikaisesti ja satunnaisesti, palvelun tarjoamisen vapautta ei voi rajoittaa ammattipätevyyteen liittyvästä syystä. Väliaikainen ja satunnainen palvelun tarjoaminen on sallittava myös, jos ammatti ei ole säännelty sijoittautumisjäsenvaltiossa ja palvelun tarjoaja on harjoittanut siellä asianomaista ammattia vähintään kahden vuoden ajan viimeisten kymmenen vuoden aikana.

Palvelun tarjoajaan sovelletaan kansallisia säännöksiä, jotka koskevat välittömästi ammattipätevyyttä tai ammatillista valvontaa. Palvelun tarjoajaan ei sovelleta kansallisia vaatimuksia, jotka koskevat ammatillisen järjestön myöntämää lupaa tai sen rekisteriin merkitsemistä taikka jäsenyyttä.

17 §

Palvelun tarjoajan ammattinimike

Palvelun tarjoajan on käytettävä kotijäsenvaltion ammattinimikettä sen virallisella kielellä, jos kotijäsenvaltiossa on nimike ammat-

tia varten. Jos kotijäsenvaltiossa ei ole ammattinimikettä, palvelun tarjoajan on ilmoitettava tutkintonimikkeensä kotijäsenvaltionsa virallisella kielellä. Automaattisen tunnustamisen alaan kuuluvista ammateista on kuitenkin käytettävä Suomen lainsäädännössä määritettyä ammattinimikettä.

Jos palvelun tarjoamisessa käytetään kotijäsenvaltion ammattinimikettä tai palvelun tarjoajan tutkintonimikettä, palvelun tarjoajan tulee antaa palvelun vastaanottajalle seuraavat tiedot:

1) kaupparekisterin tai muun vastaavan julkisen rekisterin rekisterimerkinnän tunniste;

2) kotijäsenvaltiossa luvanvaraista toimintaa valvovan toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot;

3) ammatillinen järjestö tai vastaava elin, jonka rekisteriin palvelun tarjoaja on merkitty;

4) jäsenvaltio, jossa ammattinimike tai tutkintonimike on annettu;

5) arvonlisäverotunniste;

6) yksityiskohtaiset tiedot vakuutusturvasta tai vastaavasta henkilökohtaisesta tai kollektiivisesta ammatillista vastuuta koskevasta suojasta.

4 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

18 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Tällä lailla kumotaan Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaannpanosta annettu laki (1597/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

19 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleeisiin hakemuksiin sovelletaan tämän lain

säännöksiä, jos päätös tehdään tämän lain voimaantulon jälkeen.

Muulla lainsäädännössä oleva viittaus Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaanpanosta annettuun

lakiin katsotaan tämän lain voimaantulon jälkeen viittaukseksi tähän lakiin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

N:o 1094

Laki**eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinlääkäriammattin harjoittamisesta 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun lain (29/2000) 4 §:n 4 momentti, 8 ja 39 §, 42 §:n 2 momentti sekä 43 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 4 momentti, 8 §, 42 §:n 2 momentti ja 43 §:n 2 momentti laissa 301/2006, sekä
lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 5 momentti sekä lakiin uusi 5 a ja 38 a § seuraavasti:

4 §

*Kansainvälisiin velvoitteisiin perustuva
 eläinlääkäriksi laillistaminen*

Elintarviketurvallisuusvirasto päättää ammattpätevyyden tunnustamisesta annetun lain (1093/2007) soveltamisalaan kuuluvissa, muissa kuin tämän pykälän 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, ulkomailla hankitun eläinlääkäriin pätevyyden tuottamasta oikeudesta toimia eläinlääkäriin siten kuin mainitussa laissa säädetään. Eläinlääkäriksi laillistamisen edellytyksenä on lisäksi 3 §:ssä tarkoitettun eläinlääkäriin vakuutuksen antaminen.

Tätä lakia sovelletaan myös eläinlääkäriksi laillistamiseen ja eläinlääkäripalvelujen tarjoamiseen, joka perustuu Euroopan yhteisön

ja sen jäsenvaltioiden toisen osapuolen kanssa tekemään sopimukseen tai muiden kuin Euroopan unioniin kuuluvien valtioiden kansalaisten asemaa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön.

5 a §

Laillistamishakemuksen liitteet

Eläinlääkäriksi laillistamista koskevaan hakemukseen on 4 ja 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa liitettävä seuraavat asiakirjat:

1) hakijan kansalaisuuden todistava asiakirja;

2) todistus eläinlääketieteellisen koulutuksen suorittamisesta, jonka perusteella henkilöllä on oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkäriammattia todistuksen antaneessa valtiossa;

HE 26/2007
 SiVM 5/2007
 EV 52/2007

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY (32005L0036); EYVL N:o L 255, 30.9.2005, s. 22

3) jos henkilölle on myönnetty oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkäriammattia jossakin muussa valtiossa kuin Suomessa, kyseisen maan toimivaltaisen viranomaisen enintään kolme kuukautta aikaisemmin antama todistus siitä, että tätä oikeutta ei ole rajoitettu vakavan ammatillisen virheen tai laiminlyönnin taikka muun vastaavan syyn vuoksi; sekä

4) 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa todistus vaadittavien lisäopintojen suorittamisesta sekä kielitaidosta.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi 4 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa lisäksi vaatia hakijaa liittämään hakemukseensa todistuksen siitä, että eläinlääketieteellinen tutkinto on Euroopan yhteisön säädösten mukainen, tai todistuksen eläinlääkäriammattin harjoittamisesta.

Liiteasiakirjat on esitettävä alkuperäisinä tai virallisesti oikeaksi todistettuina jäljennöksinä. Hakemukseen tulee liittää virallisen kääntäjän kääntämät suomen- tai ruotsinkieliset käännökset muista kuin pohjoismaisella kielellä kirjoitetuista liiteasiakirjoista.

8 §

Väliaikainen ja satunnainen eläinlääkäripalvelujen tarjoaminen

Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolla on laillinen oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkäriä ammattia jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa, saa ilman eläinlääkäriksi laillistamista väliaikaisesti ja satunnaisesti toimia eläinlääkäriä tehtyään Elintarviketurvallisuusvirastolle ilmoituksen väliaikaisesta eläinlääkäripalvelujen tarjoamisesta. Ilmoitus on voimassa vuoden, ja se voidaan tarvittaessa tehdä uudestaan. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoituksen sisällöstä ja sen tekemisessä noudatettavasta menettelystä.

Palvelujen väliaikaisessa ja satunnaisessa tarjoamisessa on käytettävä eläinlääkäri-nimikettä.

38 a §

Ammattinharjoittamisoikeutta koskevan hakemuksen ratkaiseminen eräissä tapauksissa

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettulle hakijalle on ilmoitettava hakemuksen vastaanottamisesta sekä mahdollisesti puuttuvista asiakirjoista kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta. Hakemus on ratkaistava viimeistään kolmen kuukauden kuluttua vaadittavien asiakirjojen esittämisestä.

39 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäytölaissa (586/1996) säädetään.

Jos päätöstä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen ei vastoin 38 a §:ää ole annettu säädettyssä määräajassa, hakija voi tehdä hallintolainkäyttölain mukaisessa järjestyksessä valituksen, jonka katsotaan tällöin kohdistuvan hakemuksen hylkäävään päätökseen. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes hakemukseen on annettu päätös. Elintarviketurvallisuusviraston on ilmoitettava päätöksen antamisesta valitusviranomaiselle.

Edellä 20—26 §:ssä tarkoitettut päätökset on valituksesta huolimatta heti pantava täytäntöön.

42 §

Oikeus toimia erikoiseläinlääkäriä

Elintarviketurvallisuusvirasto päättää ammatinharjoittamisoikeuden tunnustamisesta annetun lain soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa ulkomailta hankitun erikoiseläinlääkäriä pätevyyden tuottamasta oikeudesta toimia erikoiseläinlääkäriä siten kuin mainituissa laissa säädetään.

43 §

Kelpoisuus eräisiin virkoihin ja toimiin

— — — — —
Virkaa tai tointa voi väliaikaisesti hoitaa 7 §:ssä tarkoitettu henkilö, jollei muualla laissa toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2008.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleeisiin hakemuksiin sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos päätös tehdään tämän lain voimaantulon jälkeen. Lain 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa korvaavien toimenpiteiden tarpeellisuutta arvioitaessa on otettava huomioon ne lisäopinnot, jotka henkilö on suorittanut ennen tämän lain voimaantuloa.

Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

N:o 1095

L a k i**asianajajista annetun lain 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan asianajajista 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun lain (496/1958) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laeissa 31/1993 ja 458/1999, seuraavasti:

3 §

Asianajajaksi voidaan hyväksyä 25 vuotta täyttänyt Suomen tai jonkin muun Euroopan talousalueen valtion kansalainen, joka:

1) on rehelliseksi tunnettu sekä muilta ominaisuuksiltaan ja elämäntavoiltaan sopiva harjoittamaan asianajajan tointa;

2) on suorittanut Suomessa oikeustieteen kandidaatin tai maisterin tutkinnon, taikka on suorittanut oikeustieteellisen tutkinnon muualla kuin Suomessa ja saanut ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (1093/2007) tai ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain (531/1986) mukaisen

Opetushallituksen päätöksen kelpoisuudesta oikeustieteen kandidaatin tai oikeustieteen maisterin tutkintoa edellyttävään tehtävään ja suorittanut mahdolliset päätöksessä edellytetyt lisävaatimukset;

3) on saavuttanut asianajajan toimen harjoittamiseen tarvittavan taidon sekä sellaisen käytännöllisen kokemuksen kuin asianajajayhdistyksen säännöissä määrätään; sekä

4) ei ole konkurssissa ja jonka toimintakelpoisuutta ei ole rajoitettu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

N:o 1096

L a k i**ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta 11 päivänä heinäkuuta 1986 annetun lain (531/1986) 1, 4, 5, 7 ja 8 §,

sellaisena kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 729/1989, 4 § osaksi laissa 418/1997, 5 § osaksi laissa 1598/1992 ja mainitussa laissa 418/1997, sekä 8 § osaksi mainituissa laeissa 1598/1992 ja 418/1997, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta kelpoisuudesta julkiseen virkaan ja toimeen, jos niiden kelpoisuusvaatimukseksi on laissa tai asetuksessa säädetty tietyn tasoinen tutkinto taikka tietty Suomessa suoritettava korkeakoulututkinto tai korkeakoulun opintosuoritus.

Korkeakouluopinnoilla tarkoitetaan tässä laissa korkeakoulututkintoa ja korkeakoulun opintosuoritusta.

4 §

Rinnastaminen

Ulkomailla suoritettut korkeakouluopinnot tuottavat julkiseen virkaan tai toimeen saman kelpoisuuden kuin virkaan tai toimeen vaadittavat Suomessa suoritettavat korkeakoulu-

opinnot, jos nämä opinnot on tämän lain nojalla tehdyssä päätöksessä rinnastettu toisiinsa. Ulkomainen korkeakoulututkinto rinnastetaan ensisijaisesti tietyntasoiseen Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon.

Muussa kuin ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (1093/2007) soveltamisalaan kuuluvassa tapauksessa ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto voidaan tämän lain nojalla rinnastaa tiettyyn, nimeltä mainittuun Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon, jos viran tai tehtävän kelpoisuusvaatimus sitä edellyttää. Ulkomailla suoritettu korkeakoulun opintosuoritus rinnastetaan tietyllä alalla tai tietyillä aloilla sekä tietyn laajuisena Suomessa suoritettavaan korkeakoulun opintosuoritukseen.

5 §

Tutkintojen rinnastamisen perusteet

Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon rinnastetaan tutkintoa tasoltaan vas-

taava, ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto.

Tiettyyn, nimeltä mainittavaan korkeakoulututkintoon rinnastetaan sitä tasoltaan ja alaltaan vastaava ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto.

Tutkintojen tasojen vastaavuus arvioidaan niiden laajuuden ja vaativuuden perusteella. Tutkintojen alojen vastaavuus arvioidaan niiden sisällön samankaltaisuuden perusteella.

7 §

Täydentävät korkeakouluopinnot rinnastamisen edellytyksenä

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ulkomailla suoritettut korkeakouluopinnot ja Suomessa suoritettut tai vastedes suoritettavat täydentävät korkeakouluopinnot voidaan yhdessä rinnastaa Suomessa suoritettaviin korkeakouluopintoihin 5 ja 6 §:ssä säädettyin perustein. Täydentävien opintojen rinnastamisen edellytyksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Jos rinnastamisen edellytyksenä olevia täydentäviä korkeakouluopintoja ei ole suoritettu rinnastamispäätöksen antamiseen mennessä, täydentävistä opinnoista on määrättävä päätöksessä.

8 §

Rinnastamishakemus ja -pätös

Hakijan on toimitettava Opetushallitukselle hakemuksen käsittelyä varten tarpeelli-

set selvitykset suorittamistaan opinnoista virallisesti oikeaksi todistettuina jäljennöksinä. Hakemukseen tulee liittää virallisen kääntäjän kääntämät suomen- tai ruotsinkieliset käännökset muista kuin pohjoismaisella kielellä kirjoitetuista asiakirjoista. Hakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja todistuksista voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Opetushallitus päättää hakemuksesta ulkomailla suoritettujen tutkintojen tai opintosuoritusten rinnastamisesta Suomessa suoritettaviin tutkintoihin tai opintosuorituksiin. Opetushallitus voi ennen päätöksentekoa tarvittaessa pyytää yliopistolta, korkeakoululta tai muulta oppilaitokselta lausunnon hakijan suorittamien opintojen vastaavuudesta Suomessa suoritettaviin opintoihin sekä hakijalle mahdollisesti määrättävistä täydentävistä opinnoista. Lausunnon antava taho voi periä lausunnosta sitä pyytäneeltä omakustannusarvon mukaisen maksun sen mukaan kuin valtion maksuperustelaissa (150/1992) julkisoiduista suoritteista perittävistä maksuista ja tarvittaessa opetusministeriön asetuksella säädetään.

Jos rinnastamispäätöksen saanut suorittaa päätöksessä tarkoitetut täydentävät opinnot suomalaisessa korkeakoulussa, korkeakoulu antaa täydentävien opintojen suorittamisesta todistuksen, joka yhdessä Opetushallituksen päätöksen kanssa antaa kelpoisuuden virkaan tai tehtävään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2008.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

N:o 1097

L a k i**ammattillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 8 ja 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ammatillisesta aikuiskoulutuksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (631/1998) 8 §:n 4 momentti ja 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 8 §:n 4 momentti laissa 1013/2005, seuraavasti:

8 §

*Näyttötutkintoon valmistava koulutus,
 henkilökohtaistaminen ja tutkinnon
 suorittaminen*

Tämän lain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu koulutuksen järjestäjä ja muu mainitussa säännöksessä tarkoitettu yhteisö tai säätiö on tutkintotoimikunnan kanssa sovittavalla tavalla velvollinen järjestämään mahdollisuuksia suorittaa näyttötutkintoja myös ilman niihin valmistavaa koulutusta. Näyttötutkinnon tai sen osan suorittamismahdollisuuksia on järjestettävä myös henkilöille, joille ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava viranomainen on antanut ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (1093/2007) 13 §:n 2 momentin mukaisen tunnustamispäätöksen, jossa hakijalta on edellytetty kyseisessä laissa tarkoitettuja korvaavia toimenpiteitä.

12 §

Näyttötutkinnot

Ammatillisessa perustutkinnossa osoitetaan ammattitaidon saavuttamisen edellyttämät tiedot ja taidot. Ammattitutkinnossa osoitetaan alan ammattityöntekijältä edellytetty ammattitaito. Erikoisammattitutkinnossa osoitetaan alan vaativimpien työtehtävien hallinta. Ammatillinen perustutkinto ja ammattitutkinto sijoittuvat ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle pätevyystasolle ja erikoisammattitutkinto 3 kohdassa tarkoitettulle tasolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 2008.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

N:o 1098

L a k i**kauppakamarilain 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä marraskuuta 2002 annetun kauppakamarilain (878/2002) 2 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 475/2007, seuraavasti:

2 §

*Kauppakamarin ja Keskuskauppakamarin
julkiset tehtävät*

Kauppakamarin tehtävänä on:

1) hoitaa sille tilintarkastuslaissa (459/2007) säädetyt tehtävät;

2) antaa todistuksia ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY mu-

kaista ammattikokemuksen tunnustamista koskevasta toiminnan harjoittamisesta siten kuin ammattipätevyyden tunnustamisesta annetussa laissa (1093/2007) säädetään; sekä

3) vahvistaa ulkomaankaupan asiakirjoja sen mukaan kuin sille muussa laissa tai sen nojalla on annettu tällainen tehtävä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2008.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

N:o 1099

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
kilohailin troolikalastuksen rajoituksista vuonna 2007**

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1139/1994) 2 ja 10 §:n nojalla:

1 §

Suomen lipun alla purjehtivien tai Suomessa rekisteröityjen alusten kohdennettu kilohailin kalastus ja kalastus alle 32 millimetrin silmäkoon troolipyydyksellä kielletään Itämerellä leveyspiirin 60°30'N eteläpuolella (ICES:n osa-alueet 22—29 ja 32).

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen alusten kohdennetulla kilohailin kalastuksella tai alle 32 millimetrin silmäkoon troolipyydyksellä

kieltoalueelta (ICES osa-alueet 22—29 ja 32) saadun kilohailisaaliin hallussa pitäminen aluksessa sekä sen jälleenlaivaus ja purku on kielletty tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä joulukuuta 2007 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Kalatalousylitarkastaja Orian Bondestam